

קשר מראשית

מרכז חינוכי לגיל הרך
קיבוץ כפר הנשיא

עלון מס. 2
ינואר 1996

תוכן העניינים

<u>עמוד</u>	<u>הנושא</u>
1	משולחן המנהלת
3	סיכום הנהלה
5	מפי הטף
6	זכרונות מימי הגן
7	הגמדים הטובים
7	משק החי
8	התחלות / קולין מקאתי
8	מפי הטף
9	הרהורים אישיים
9	מפי הטף
10	תעודת הכרות
11	ילדים עונים
15	טיול אחר
16	שירים באנגלית
16	מפי הטף
17	מיומנו של פעוטון
19	בית התינוקות
19	להורים ולקוראים

עורכת: טרי לפינג
הדפסה: דורית בסו
הגהה: מיכל ד', שרון ס'
שיכפול: ווילי
עצוב שער: יעלי ז'

להורים ולכל קוראינו שלום רב!
החינוך בגיל הרך בקיבוצינו הוא חינוך ברמה גבוהה. ההתייחסות היא אישית לכל ילד ולאישיותו, צרכיו ורצונותיו השונים בהיותו אדם בפני עצמו ולא כחלק מהקבוצה שצריכה לקיים מערכת כללים/חוקים ומסגרת אחת לכולם. מותר לילד אחד לאהוב גזר ולשני כרוב. מותר לאכול כמה שרוצים ולא כמה שיש בצלחת. מותר לנוח בצהריים ומותר גם להמשיך לפעול (בשקט). מותר לצייר כשהאחר יושב מול המחשב וחברו בכלל בונה בחדר גרוטאות. הפרוע והכעסן מנווט לפעולות שמתאימות לטמפרמנט שלו, ולא מוצא את עצמו מוענש בלי סוף ומורחק מחבריו. העקט והמופנם נתמך ליצירת קשרים עם הסביבה וחיזוק בטחונו העצמי, ולא הופך לשעיר לעזאזל, החלש שכולם מציקים לו. את המקלחות המשותפות, צחצוח הנעליים, קיפול הכביסה, כיבוס הגרביים וכו'... החליפו העבודה האינדבידואלית עם כל ילד, מלויי צרכים חינוכיים ומוטוריים מיוחדים של ילדים שונים, קשר הדוק יותר עם ההורים, טיפוח הקשר החברתי בין הילדים ועוד... השינויים הארגוניים שחלו אז, חלים ויחולו גם היום, תמיד היו ויהיו מתוך רצון לפתח פה, בכפר הנשיא, מערכת חינוך לגיל הרך ברמה מקצועית גבוהה, לרווחת הילדים. כל זה נעשה עם הרבה מחשבה ובדיקה חוזרת ונישנת של הדרך הנכונה שיש לפעול בה, ובהתייעצות עם אנשי מקצוע מפנים וחוק.

זה קורה ונעשה, כי אנחנו מאמינים שכל מאמץ קטן ואנרגיה חיובית שתושקע בילד הצעיר, תעשה אותו לאדם טוב, מחוזק, מאושר ומועשר יותר. זה מתאפשר גם בגלל היחס של מספר הילדים הקטן למטפלת. יחס מספרי שמאפשר יחס אישי.

סיפור: גיסתי עבדה במעון של נעמ"ת במחלקה של התינוקות. היא היתה לבד עם 12 תינוקות. בהתחלה הם בכו המון, ואחרי זמן מה היא התרגלה ולא שמעה כל כך...

כדי להספיק להאכיל את כולם, הגדילו את החורר בפיטמת הבקבוק (ש החלב יזרום מהר). אין פלא שהיא ברחתה משם.

היום היא עובדת בבית תינוקות בקבוץ וכולה זורחת. לדבריה: "סוף סוף אפשר לטפל ולהנות מהילדים באמת, כמו שמגיע להם". זה אולי נשמע לכם קיצוני ויוצא דופן, אבל זה לא.

לא סתם מגיעים אלינו ילדים מהמגזר העירוני. זה לא מפני שהוריהם לא יודעים מה לעשות עם עודפי הכסף שלהם, זה לא מפני שהם לא מכירים מוסדות חינוך אחרים. הם כן. הם רוצים את הטוב ביותר לילדיהם וכשאנחנו מוצפים בבקשות לקליטת ילדים, אני חשה ליטוף לאגו המקצועי של המערכת שלנו.

המערכת שלנו צריכה לרצות מספר גורמים: (א) ההורים. (ב) הילדים. (ג) העסק הכספי של הקיבוץ. אנחנו רחוקים מאד מאד מהנעשה במעונות יום שונים, ואין בכוונתינו להגיע להיות כמותם, ובכל זאת יש לנו עוד כברת דרך לעשות בנושא של התייעלות ותיכנון טוב יותר של ימי עבודה.

איך אנחנו, חברי הקיבוץ מקבלים את המערכת הזו? האם יתכן שאנחנו מקבלים אותה כמובן מאליו? האם זה מה שיש לנו לטוב ולרע?

אם אנחנו, ההורים, מאמינים בכל הדיבורים על חינוך איכותי, (כתוצאה בין היתר) של מעט ילדים למטפלת, וכדבר החשוב ביותר לילדינו, האם נהיה מוכנים לשלם את המחיר הכספי שצריכה מערכת כזו, כדי להתקיים? אני מאמינה שהקיבוץ כולו ומערכת החינוך יחד איתו, יגיעו יום אחד לזמן שבו אנשים יוכלו באמת לבחור את הדרך שמתאימה להם, ואת סידורי העדיפויות שלהם כמשפחה, ויהיה מעניין לראות את הגיל הרך אז.

אז עד אז - שיהיה לכולנו טוב.

עירית גרשמן

סיכום ישיבת הנהלה מחודשת

דצמבר - ינואר

תקשורת ופרסום

עיריית ביקשה להדגיש כי השימוש בערוצי התקשורת השונים: לוח אלקטרוני, דברי הכפר ולוח המודעות, יעבור דרכה לאישור ויחתם על ידה בשם האדס או הצוות המפרסם.

סדנאות חינוכיות

טרי וקטיה התחילו בסדרת סדנאות לצוותים בנושאים לפי בחירת הצוות. הסדנא הראשונה התקיימה עם צוות פעוטון אורן בנושא נקיון ועצמאות, כאשר השלב הבא הוא, העברת האינפורמציה שנלמדה בסדנא ע"י הצוות להורים, בדרך בה יבחר הצוות (שיחה/סדנא/כתב). הסדנא הבאה מתוכננת לצוות הגנון, כאשר הכוונה להגיע לכל הצוותים במערכת הגיל הרך.

האחריות על הילדים הנמצאים בדרכים - של מי?

הועלה הצורך לבדוק את הנושא, מתוך התקלות במצבים בהם ילדים נשארו ללא השגחת מבוגר (למשל הזמן שההורה שלח את הילד לבית הילדים והצוות עדיין לא קיבל אותו).

הועלו מצבים שונים בהם לא ברור של מי האחריות על הילדים. הנושא יועבר לבדיקה עם עו"ד מבחינה חוקית ויחזור לדיון נוסף בהנהלה.

משק ילדים

אריה שחר (מהלתון הבוגר), לקח על עצמו את הטיפול במשק הילדים. הוא מזמין את ילדי הגיל הרך לביקור במקום, ובעתיד הוא מתכוון לערוך פעילות לילדים עם החיות.

בריאות

מתוך רצון של המרפאה לבסס קשר בין צוות המרפאה, הילדים, הוריהם והצוותים החינוכיים, על בסיס של בריאות ולא של חולי, ישבו טרי וטוטסי עם כל צוות וצוות והעלו נקודות לבדיקה.

בהנהלה הועלו המלצות המרפאה לדיון. עם ההערות השונות, תחזור טרי לטוטסי לסיכום סופי, ובקרב תוציא המרפאה את המלצותיה להורים.

ענפי שרות - מוזמנים דיאן, ארנולד ודייב ד' הנהלת הגיל הרך רצתה לשתף את רכזי הענפים הנ"ל, באי שביעות רצון שעלתה בעיקר מצד המטפלות השכירות, בעקבות מקרים לא נעימים שקרו להן בענפים אלו. שני הצדדים העלו הצעות לשיפור. הדיון הסתיים בהבהרה מצד כל מרכזי הענפים הנ"ל, שהם מבינים ורוצים למלא את יעודם במתן שרות טוב.

נטיעות ט"ו בשבט

נטיעות ט"ו בשבט יהיו השנה בסימן הגיל הרך והנטיעה תהיה באיזור בתי הילדים. הוקם צוות לארגון הנטיעות: עירית, שרה ר' ודנה.

קליטת ילדים של משפחות עולים

שרה רוזן העלתה בפני ההנהלה את הקושי בקליטת ילדים של משפחות עולים מחבר העמים. חברות ההנהלה מודעות לקשיים הרבים שיש בקליטת ילדים אלה ובקשר עם הוריהם בגלל בעיות שפה ומנטליות, אך מודעת גם לחשיבות קליטה זו. לאחר דיון סוכס: נמשיך לקלוט ילדים של משפחות עולים בהתאם לתנאי הבית: מספר ילדים, יכולת הצוות וכו'. הודגש כי קליטת ילד מחבר העמים תהיה מלווה בקשר הדוק יותר ובתמיכתה של שרה ד'.

כח אדם בבית התינוקות

התנהל דיון לגבי הוספת כוח אדם בבית התינוקות ביחס למספר הילדים המצטרפים. הוחלט להוסיף את העובדת הרביעית עם כניסת הילד ה-11. בינתיים שרין (העובדת בגן שקד), תומכת בצוות בית התינוקות בהבאת אוכל ובשעות הלחץ בצהריים.

הקמות

הועלה הצורך לבדוק את אופן "ההקמות" מבחינה בטחונית, חינוכית וכלכלית. כאשר השאלה שעמדה על הפרק - האם מספיק מטפלת אחת בהקמה. עלו שאלות והתלבטויות. הנושא לא הגיע לידי סיכום. הוחלט לבדוק בקיבוצים אחרים את דרך ההתארגנות שלהם. הנושא יחזור לדיון בהנהלה נוספת. הודגש שהאחריות לתפקוד המקימה, היא על המטפלת המובילה.

יונית וקלייב עלו לארץ. ילדיהם הצטרפו למערכת - שני לגן שקד וסלע
לגנון שחף למספר חודשים עד שיסתדרו.

לבית התינוקות נכנסה ניצן - בתם של עירית ואדי ארן, ותינוקת
נוספת בשם יובל מראש פינה. אחריה יצטרף עידו - אח למור מגנון שחף.

למערכת הגיל הרך הצטרפו מטפלות מחליפות: עדנה משדה אליעזר וזיוה
ממשמר הירדן.

מפרי הטף

שר לקייל (+3): "יום הולדת של מי זה ט"ו בשבט?"

קייל (ללא היסוס): "טובא".

בטיול למשתלת הערערים, אורלי מחלקת מים, ולפיד, אחד מהצמאים מבקש
גם.

אורלי: "קח מותק".

לפיד לוגס מים ואחרי כמה שניות מחזיר את הכוס לאורלי ואומר:

"קחי מותק".

זכרונות מימי הגן

את תקופת שהותי בגן, כמעט ואינני זוכרת. אני מתאמצת להעלות דברים בזכרוני ולנגד עיני רצות קטעי תמונות מארועים שונים. אם ישנו זכרון אחד חביב עלי במיוחד שנשאר חרוט היטב בזכרוני, היתה זו מסיבת יום ההולדת לליאורה ואלדד.

אבא של אלדד, איש "זיגיס" מובהק, עם מספר מתנדבים אנגלים. הכין הצגה. לכבוד הארוע פינו את כל האולם המרכזי של הגן ואף הזמינו את ילדי הגן השכן.

ההתרגשות היתה גדולה מאד - כל קהל הילדים ישב על הרצפה וחיכה לתחילת ההצגה.

אם תשאלו אותי היום מה היה שם ההצגה או לפחות במה עסקה העלילה, לא אוכל לספק לכם את המידע.

כל מה שאני זוכרת זה את דמות השוטר האנגלי - ממש ממש אמיתי - שהסתובב במדים כחולים עם כובע גבוה לראשו ואלת-עץ בידו, פניו חתומות ורציניות מאד כשלפתע דרך חלון הגן, התגנב בשקט בשקט גנב - כובע קסקט לראשו ובגדים ישנים לגופו...

וכאן פרץ כל קהל הזאטוטים בבכי רועם.

ההצגה לא חייבת להמשך - ואכן היא הופסקה. המבוגרים עמלו קשות כדי להרגיע את הרוחות.

ועוד ימים רבים אחרי-כן, ועד היום הזה, מתעוררים וויכוחים נוקבים בין אותם ילדים שהיו בקהל - כל אחד טוען שהוא לא בכה בהצגה...

מיכל ד'

הגמדים הטובים

אתם מכירים את הסיפור על הגמדים הטובים?
יש כאלו גמדים מיוחדים בסיפורים ובאגדות, שתמיד מגיעים בדיוק בזמן הנכון, עוזרים ומצילים את המצב.
גם לנו בגיל הרך יש "גמדים" כאלה. כל יום ד' ויום ו', מגיעות אלינו בנאמנות מור גולדברג (שכבר איתנו רצוף מספר שנים), ליטל וקרין עמר (שהצטרפה בתחילת שנת הלימודים).
מור וקרין בבית התינוקות וליטל בגן שקד, והמטפלות פשוט זורחות. לשלושתכן, על ההתמדה והעבודה הנהדרת שאתן עושות - קבלו את תודתנו והערכתנו הרבה.
נהדר שיש לנו אתכן והלוואי שיהיו עוד כמוכן.

עירית גרשמן - מנהלת הגיל הרך

פתיחת משק החי מחדש - תודה לאריה

אין כמו לגדול עם חיות.
זה אחד המאפיינים של קיבוץ פעס וכיום, כששמענו שמשק הילדים נפתח שוב בניצוחו של אריה מהתלתון, מאד שמחנו.
בטיול של שבת היה כיף לעשות הכרות מחדש עם הברווזים, הדגים, האווזים, התרנגולות, הבמבים, הקביות, התוכים, צפורי אהבה, ארנבות ושו-שו השועל שהסתתר כל הזמן.
עם פגשנו במקרה את יובל וקרן עם עמרי ויוחאי, וכולם כאילו ניסו לדוג דגים לפי דבריו של קייל.
היה כיף. זהו מקום מקסים שיכול להתפתח ואנחנו כל כך שמחים, אריה, שלקחת את המשימה הזאת על עצמך.
המון תודות על המאמץ, ההשקעה והנכונות.
הילדים מאד אוהבים לבוא לטייל ולשחק עם.

בשם כולנו, תודה

קייל, סול, שר וריצ'ארד.

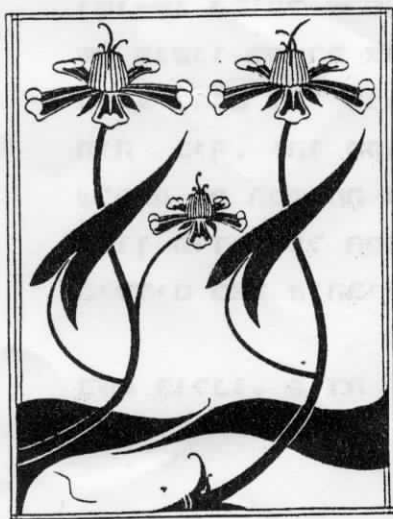
התחלות / קוליון מקקארתי

לכל אחד מאיתנו יש יכולת להתפתח לצמוח, להשתפר. להציב את מטרותיו ולהתחיל במסע אל הגשמת חלומותיו. אם קיים בכלל הסוד לאושר בחיים, הריהו זה: להבין כי אתה אדם נפלא, אשר יכול להוות את נקודת ההתחלה, לטפל באדם הזה באהבה ובדאגה, להבין כי אם תשאף בכל מאודך להגיע עם חלומותיך אל מחוזות חפץ בהם לא היית מיסוך... כל אשר עליך לעשות הוא להאמין בעצמך... ולהתחיל.

מפי הטף =

עוז וקטיה הולכים לטייל ורואים קשת בשמיים.
עוז : "אמא, כמה צבעים יש בקשת?"
קטיה: "בקשת יש את כל הצבעים."
עוז : "יש גם צבעי מאכל?"

יובל וכליל מדברות על פורים:
כליל: "אני רוצה להתחפש לפיה יפה!"
יובל: "אני רוצה להתחפש לסיגריה!"
כליל: "יובל, למה את רוצה להתחפש לסיגריה?"
יובל: "שאבא יוכל לעשן אותי!"

הרהורים אישיים

היום יום גשם ואני שמחה שאינני עובדת בגיל הרך... רות גולן היתה אומרת תמיד, שחבל שצבע הבוק אינו ורוד! יחד עם זה, יש כמובן שפע של הפתעות שהטבע מזמן דווקא בימי החורף, כמו החלזונות בגינה והנבטים שמבצבצים.

לי אישית נעים להכנס לבתי הילדים ולהתקבל בסבר פנים יפות ע"י העובדים והילדים.

עיצוב הפנים בחלק מהם, יפה להפליא וזה חשוב בעיני.

גם החוק הולך ומשתפר, כמו, למשל, הגינון באזור גן ריסון.

מה שפחות משמח הוא העובדה שאין מספיק בוגרי אורנים ותל-חי העוסקים בחינוך, ולכן כל מיני גישות חינוכיות שונות באות לבטוי ואולי לא תמיד בכוון הנראה לנו כחברה.

בפגישות עם אנשים מבחוק, אני תמיד מתגאה בחינוך שלנו בגיל הרך וכל המערכת הזאת - מהבחינה הארגונית והמהותית.

יעל שפרונג

מפי הטף

עמרי (בן 3) וקרן ג'קסון משוחחים.

קרן: "עמרי, האם אתה יודע איפה מוצאים שקדים?"

עמרי: "כן! איפה שמוצאים שקדי מרק".

הדר: "אמא, מה קשור לחנוכה?"

דורית: "חנוכה".

הדר: "לא!"

דורית: "נרות, סופגניה?"

הדר: "לא! ט"ו בשבט".

תעודת הכרות

לפני שש שנים, התחלתי שלב חדש בחיים שלי. עזבתי את שיקאגו, פגשתי את בן הזוג שלי, נעשיתי אמא וגם אם חורגת, למדתי שפה חדשה, תרבות חדשה, והתקבלתי כחברה בקיבוץ כפר הנשיא.

הגעתי לכאן לגמרי לבד, עם כלים מקצועיים אותם אני ממשיכה לפתח. יש לי B.A באנגלית ובחינוך ו-M.A בהתפתחות הילד והמשפחה.

בארה"ב, עבדתי הרבה שנים כמחנכת בגיל הרך, ויותר מאוחר כתרפיסטית, עם פעוטים בעלי צרכים מיוחדים ועם משפחותיהם. עבדתי בבית חולים לילדים, בתכנית שעסקה במשחק טיפולי שנועד להקל על הטרואמה של האשפוז. בנוסף ריכזתי ספריית צעצועים לילדים בעלי צרכים מיוחדים. גם כאן התמקדנו במשחקים שיעודדו ויתנו כלים ליצירת מערכת יחסים חיובית בין הילד והוריו.

במערכת הגיל הרך בכפר הנשיא, אני מתפקדת כיועצת חינוכית. עבודה זו מאפשרת לי ליישם את הלמידה והנסיון שלי.

כיועצת, אני אחראית למעקב התפתחותי של כל הילדים במערכת, בשיתוף המרפאה וצוות החינוך המיוחד. אני עושה תצפית על כל ילד במערכת, לא רק במטרה לאבחן בעיות, אלא, מנקודת מוצא של כל ילד יש זכות לקבל הערכה אינדיבידואלית. לאחר התצפית, אני יושבת עם כל צוות, וביחד אנו דנים על הדרכים הטובות ביותר לתמוך ולקדם את הילד.

להשלמת התהליך, הצוות יושב עם ההורים. אנו מאמינים שרצוי לטפל בבעיות בעודן קטנות ופשוטות יחסית, כדי למנוע בעיות יותר מסובכות בעתיד.

עוד צד בעבודתי, הוא להנחות את הצוותים איתם אני נפגשת פעם בשבוע, כמו כן, אני נפגשת עם הורים לפי בקשתם, לדבר על ילדיהם, ונותנת הכוונה לפי הצורך.

כמו כן, תפקידים נוספים שלי, לוווי אמהות הנמצאות בבית בחופשת לידה, לימוד אנגלית בשני הגנים, אחראית לקליטת ילדי חוץ למערכת ועורכת עלון הגיל הרך.

לסיכום - ניתן להגדיר את תפקידי במערכת, כבקרה לתפקודו הטוב והמקצועי של כל צוות, כדי לאפשר רמה מקצועית גבוהה בגיל הרך.

טרי

ילדים עונים על שאלות בנושא צמים

ט"ו בשבט בפתח ובגן כבר התחלנו להתקוף את הנושא מכמה כיוונים: עשינו הכרות עם כמה מפירות ההדר: "ניתחנו" אשכולית ענקית וגילינו כל מיני דברים מעניינים בתוכה, ספרנו את הפלחים שיש בתפוז ובקלמנטינה (ברוב המקרים - 9,11 או 13) וגילנו שבעזרת מיק לימון, אפשר לכתוב כתב סתרים. כמו כן, עשינו הכרות ראשונה עם ציוריו של ואן גוך שצייר הרבה הרבה עצים. למדנו כי לואן גוך סגנון יחודי ודרך השימוש בצבע, הוא מביע את רגשותיו ואת מצבי הרוח בהם הוא נתון. ובאותו עניין, במסגרת קורס מדע וטכנולוגיה בו אני לומדת, קיבלנו שאלות בנושא צמים שילדים כתבו ב"אינטרנט". הסתובבתי בין ילדי הגן ושאלתי אותם, לא כל הילדים הסכימו לשתף פעולה. אני תקווה שתהנו לקרוא את תשובות הילדים כמו שאני נהנית לשמוע ולרשום אותן בהנאה רבה.

מיכל ד' - גן רימון

האם עץ מרגיש מה שעושים לו?

- תס: לא. כי זה עץ ולא ילד.
מעוז: יש לו דם ירוק כזה, שאם מרביצים לו, אז יוצא לו דם ולכן הוא מרגיש מה שעושים לו.
קלוייר: לא, בגלל שאין לו עיניים ואין לו גוף הוא לא יכול להרגיש כלום ולראות.
שקד: לא כי הוא לא ילד.
אליה: לא, כי הוא לא איש. אם אני למשל אשה, ונוגעים בי, אני מרגישה והעץ לא מרגיש.
גידו: כן הוא מרגיש אם מישהו פוצע אותו הוא מרגיש את זה.
גל: עץ לא מרגיש מה שעושים לו.
תומר: כן הוא יכול לדבר בשפה של העצים, פשוט אנחנו לא שומעים אותו ולא מבינים את השפה של העצים.
קורין: לא מרגיש.
מתן: לא.
טל: לא כי הוא לא יכול, הוא לא בן אדם.

למה נושרים העלים בחורף?

רע: כי בחוק קר. הרוח יכולה להעיף עלים, חבל שהעלים נושרים מהעץ בחורף כי אז קר לו.

גל: נושבת רוח חזקה זה כמו שהעץ התפשט.

בר: בגלל הרוח. היא מעיפה את העלים.

יובל: כי רוצים שיצמחו עלים מחדש.

מעוז: כי זה קר והעלים לא אוהבים שקר.

אליה: בגלל שהגשם מפיל אותם וזה גשם חזק.

תומר: בגלל שהרוח מעיפה אותם. חוק מזה, זה גם לא

העונה שלהם.

קלייר: בגלל שקר להם והם לא יכולים מספיק להשאר על העץ.

נדב: כי יש רוח וכל העלים נופלים.

מתן: שאחר כך יגדלו עוד עלים חדשים ושיהיה יפה.

קורין: בגלל הרוח.

רביד: כי יורד גשם ויש רוח.

נוי: בגלל הרוח.

ליאת: כי הרוח נושבת והם נופלים מתנדנדים מצד אל צד.

נעם: כי הרוח מעיפה אותם.

טל: כי הרוח מעיפה אותם.

למה לדברים הצומחים יש שורשים?

יוגו: כדי לצמוח.

גידי: לשתות מים.

יובל: שיחזיק את זה, אם זה לא יחזיק את זה, זה כל הזמן יפול.

מיה: כי אז הם לא יכולים לגדול. השורשים צריכים מים ואם קוטפים

אותם הם לא יכולים לקבל מים.

תס: כדי שיוכלו לשתות. אם הם לא שותים, הם מתים.

מעוז: כי השורשים מביאים מים.

קלייר: כי אז הם לא יכולים לצמוח. אם יתקעו אותם באדמה בלי שורש

אז איך יגדלו אותם? וצריך לחכות ולחכות עד שהצמח יגדל.

תומר: כי משם עובר כל המים שהם שותים.

נדב: כי הם צריכים לצמוח באדמה.

טל: שישתו מים.

רע: כי אם למישהו אין שורשים, הוא לא יכול לגדול והמים לא

חודרים לאדמה ואז הוא לא גדל.

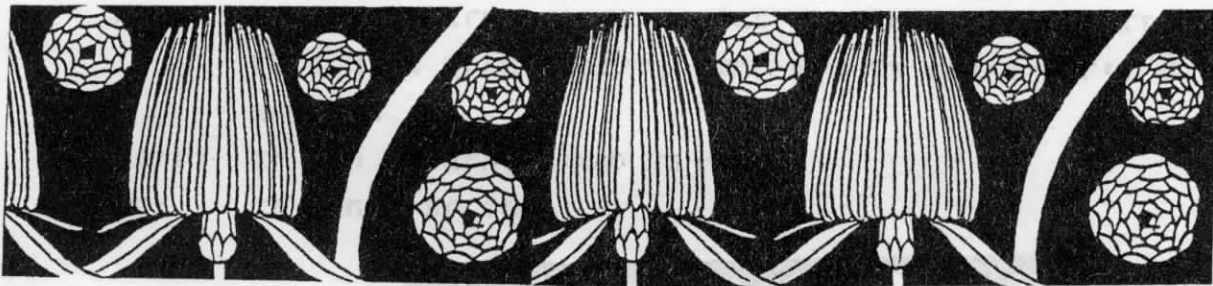
מדוע לפרחים יש שמות שונים?

- יוגו: כי הפרח לא אותו דבר, אולי נצטרך לשאול מישהו אחר.
בחנות יש שקיות עם פרחים ולא ידעו מה ישתלו.
גליל: אם יקראו לכולם באותו שם, אז לא ידעו איך קוראים לפרח הזה,
ואיך קוראים לפרח הזה.
יואב: כי אם יהיה לכל הפרחים אותו שם אז ידעו את כל השם ויגידו
את השם כל פעם שרואים פרח. ותינוקות שנולדים ידעו את זה
(השם) בקלות.
רע: כי אם לכל מיני פרחים יהיה את אותו שם, אז ידעו את השם וזה
לא טוב. צריך לתת שמות אחרים, פרח שיוצא מאמא שלו, צריך
שיהיה לו שם אחר.
גל: כי בגינה ככה הם רוצים האנשים, שבגינה שלהם יש פרחים ולכל
פרח יש שם אחר.
יובל: כי כל האנשים רוצים שיהיה גם פרחים אחרים, שיהיה בצבע אחר
ועם שם אחר.
תס: כי כל פרח יש לו צבע אחר.
תומר: בגלל שהוא נראה כאילו הוא צריך שם אחר. נגיד לכלנית,
לכלנית לא קוראים סביון בגלל שהם לא נראים שצריך להיות להם
אותו שם.
רביד: כי פרח זה פרח, וגשם זה גשם.
טל: כי ככה קראו להם.

למה לפרח יש עלי-כותרת?

- מיה: כי ככה הוא גודל.
תס: שיהיה יפה.
מעוז: כי אם דורכים עליו, אז עלי הכותרת שומרים עליו.
קלייר: כי אז הוא לא יהיה יפה.
תומר: עם העלי כותרת הוא מעיף את הרוח ממנו שלא יהיה לו קר.
יובל: כי האנשים רוצים שיהיה עלי כותרת בצבע.
גידי: כדי לשמור עליו - עלי כותרת מגינים על מה שבתוכו. לא רואים כלום בתוכו. רק רואים את עלי הכותרת.
רע: אם לא היה לו, איך זה היה פרח?
יואב: כי אז כל העלים שלו היו רק ירוקים.
נדב: כי זה צומח.
נוי: שיהיה יפה.
מתן: בגלל עלי הכותרת שומרים על הפרח שהם יפים ואסור לקטוף אותם.
רביד: כי הוא פרח.

למה העצים גדלים כל כך לאט?

- מיה: לא בכל יום נותנים להם מים.
מעוז: בגלל שלא יורד טיפת מים. אם יש מים זה צומח מהר, ואם אין מים, זה לא צומח מהר.
יובל: כי הם כבדים.
קלייר: בגלל שלא נותנים שני ימים מים ואז הם לא גודלים מהר.
תומר: אם עץ גדול, חשבו שהוא גדל לאט, בגלל שלא רואים שעץ גודל מהר ככה אלוהים ברא את העצים.
נוי: כי לא שמים להם כל יום מים.
קורין: כי הם גדולים והפרחים קטנים.
רביד: כי משקים ביום אחד ואי אפשר ככה לגדול.
נעם: כי אז הם נופלים. אם גודלים לאט הם נשארים קצת ואם גדלים מהר, הם נופלים.

למה השקדיה פורחת ראשונה?

- יואב: בגלל שחג ט"ו בשבט ראשון.
ליאת: שידעו שזה ט"ו בשבט.
רע: יש חג לעצים, השקדיה פורחת ראשונה.
גל: כי יש לה חג.
גידוי: כי יש לה חג שלה והחג שלה ראשון-ראשון.
יובל: כי זה שקדיה וכל הפרחים לא יכולים לצמוח כל כך מהר ושקדיה כן.
מיה: כי שותלים אותה ראשונה.
תס: כי זה ט"ו בשבט.
מעוז: כי היא הראשונה שאלוהים ברא שהיא תצמח ראשונה.
קלייר: בגלל שהיא צריכה להופיע בט"ו בשבט ואם לא תופיע בט"ו בשבט, לא יהיה לנו יפה.
נדב: כי זה החג הראשון.
נוי: כי יש לה יום הולדת.
מתן: בגלל שאומרים שהשקדיה פורחת. ככה השם שלה והיא פורחת ראשונה כי ככה קוראים לה: השקדיה פורחת.
רביד: כי בחורף יש שקדיה והיא ראשונה.
שקד: כי זה ט"ו בשבט.
טל: כי זה ט"ו בשבט וזה ראשון.

טיול אחר

הנושא "נולד" לאחר כמה ימי גשם שנאלצנו להשאר בגן. החלטנו לטייל בגוף.
טיילנו, טיילנו... והגענו לשפתיים.
מישנו, שרקנו, כווצנו, מתחנו, מרחנו שפתונים ו... נישקנו.
גילינו שהשפתיים שלנו רכות, גמישות וורודות...
ממשיכים בטיול ובעקבות נפילת השן של עוז, הגענו לטיול על השיניים- וזה היה מדליק - הטבענו את טביעות השיניים בפלסטלינה ויצקנו בגבס- אתם מוזמנים לראות.
כמובן, אנחנו "החידקים" התעללנו ב"בומבה" הענק כשהכסאות הם שיניו הענקיות.
אנו נמשיך לטייל על הגוף ואתם מוזמנים לתת רעיונות.
צוות גן שקד

שירים באנגלית

הורי גן רימון ושקד, בקשו מילדיכם לשיר ...
I'm being eaten by a Boa Constrictor X3
And I dont like it very much
ואני לא אוהב את זה בכלל!

Ohhhhhhh no! (Oh no)
He swallowed my toe (he swallowed my toe)
Oh gee (oh gee)
He swallowed my knee (he swallowed my knee)
Oh fiddle (oh fiddle)
He swallowed my middle (he swallowed my middle)
Oh heck (oh heck)
He swallowed my neck (he swallowed my neck)
Oh dread (oh dread)
He swallowed my yum!

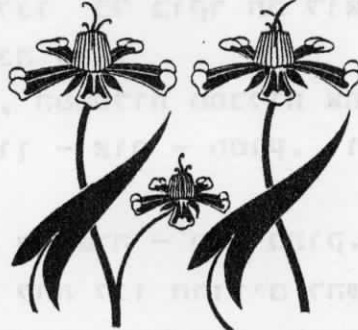
מפי הטף

טוטסי ושי (בן 4) מטיילים ורואים עץ איזדרכת.
שי (מצביע על העץ): "אמא, את יודעת שהפירות האלו רעילים?"
טוטסי: "כן. קוראים להם גולגלאך"
שי: "נכון אמא. ומזה עושים קניידלאך...".

מיומנו של פעוטון

בפעוטון צופית יש לוח מודעות בחוק, לפני הכניסה לפעוטון, וכמעט כל יום יש דף קשר להורים מהנעשה במשך היום. אנחנו אוספים את כל המכתבים ובסוף השנה נערוך מהם ספר לכל משפחה.

להלן כמה דוגמאות:

יום א' 21.1.96

שלום אבא ואמא!

יום ראשון אחרי שבת. עבדה אצלנו עדנה משדה אליעזר במקום שולה. היה יום נפלא, שמש זרחה, וסוף סוף יצאנו לחצר. היתה חצר מאד רטובה.

הגדולים טיילו עם שרה ועדנה, לראות מה קרה אחרי הגשם החזק. הרמנו אבנים לראות כל מיני זחלים, והגענו עד לאחורי החצר של אנה. בדשא ראינו זחלים של תולעי משי שלא מזמן בקעו, שרה לקחה מקל והוציאה אחדים על כף היד, והראתה לנו. ראינו גם את נחמן קוצר את העשבים בדשא.

היה ממש רעש חזק, אבל אנחנו כבר פחות מפחדים. היינו ממש מרותקים. אכלנו אשכולית אדומה מהבוסתן של סבא איזק וחזרנו בשלום לפעוטון... הקבוצה של מיה, טיילו ופגשו את עובדי הנוי עם הטרקטור, גוזמים ענפים גדולים. נגענו בטרקטור.

חזרנו בשמחה לפעוטון.

בימי ראשון, אמא של גולן עובדת איתנו בשעה 11:30 במקלט 30+ וזאת היתה הפעם הראשונה. כל ילד קיבל 5 דקות טיפול מיוחד.

שלום ולהתראות מכולנו.

יום א' 19.11.95

אבא ואמא שלום!

יום ראשון, אחרי שבת עם אמא ואבא.

היום חלקינו לא הרגשנו טוב. יש לנו כאבי בטן ושלשולים.

המטפלות מכינות לנו כל בוקר תה לואיזה בקנקן שקוף. את הלואיזה, מביא לנו יהל מהגינה שלו.

בארוחת הבוקר שלנו, המטפלות מתבלות את הסלט יחד איתנו. טועמים את המלח, טועמים לימון - אוף - חמוץ. רואים ששופכים שמן לסלט וזעתר, סלט בריא וטעים.

מקנחים תמיד בריבה של שרה - כמה מתוק.

המטפלות ניסו היום לתת לנו חרוזים להשחיל, התנסינו ולא הבנו, איך זה שאחרי שהשחלנו החרוז נפל תכף. לא נורא.

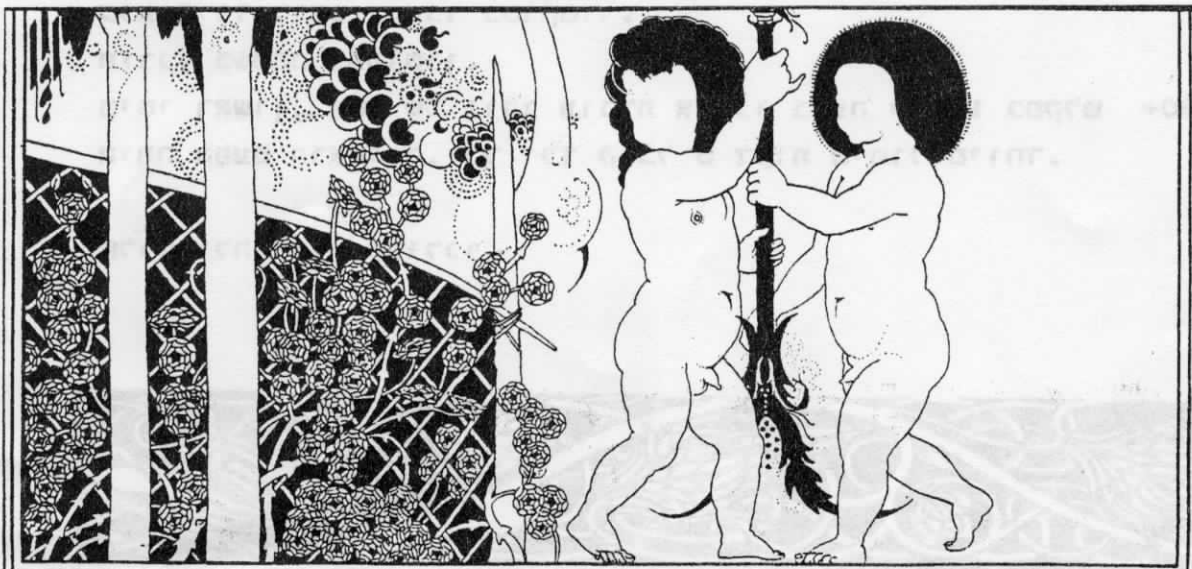
את הטיול אנו מחלקים לשתי קבוצות - קבוצת מטיבי לכת - יהל, מיה, גולן, לינוי, שחק, ודפנה.

והקבוצה השניה שעדיין מדדים, הולכים עם עגלה וקצת בזחילה: שני, אנה, מיקה, איליה.

ביקרנו את הדגים של אביבה גולדברג. עברנו בחלקת הפומלות ועשינו חניה בחדר של שחק.

חזרנו עיפיים, אך מרוצים.

להתראות - צוות צופית - שרה, גלי ושולה

מבית התינוקות

זהו בית חם ונעים
שיש בו תינוקות מאד רכים.
תינוקות קטנים וחכמים,
שיודעים מה הם רוצים.
תינוקות שלפעמים בוכים
אך בדרך כלל מאד שמחים.
מקבלים המון גרויים
ושרים איתם שירים.
עושים הרבה תנועה
ומקבלים המון אהבה, ועוד אהבה.

בהזדמנות זו, אנו מברכים את:
יובל וניצן, הילדים החדשים והיקרים.
ברוכים הבאים לבית התינוקות.

מהצוות - נחמה, זיוה ואיריס

להורים ולקוראים

כולכם מוזמנים לתרום מפרי עטכם לעלוניו הבאים.
כל מאמר יתקבל בברכה, אצל טרוי ל'.

בקרוב, נפתח עוד חוג הורים לפי שיטת אדלר מטעם מתנ"ס ראש פינה.
המעוניינים, יכולים ליצור קשר עם דורית בסו.
הקורס מומלץ מאד.